

Діло

Виходить що-дня рано крім понеділка.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10., II. пов.
Конто воч. шваб. 26.726
Адреса тел.: Шло-Львів.
Число телефону 261
Рукописи редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 270 К.
чвертьрічно 8—
піврічно 16—
щорічно 32—
у Львові (без доставки):
місячно 240 К.
чвертьрічно 7—
піврічно 14—
щорічно 28—
За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка петитів, довжинаголова 40, в надісланім 60, в оповістях 80 с, в рекламній часті 1 К. Подвійна ціна за вставу і заручки 150. Накладом стрічка 1 К. Стадіоголошення за окремою умовою.
Одні примірники коншту у Львові 10 с. на провінції 12 с.

Видас: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 24. січня 1917.

Ще рік тому належав президент Вільзон до найменше в Німеччині люблених державних мужів. Карикатури його пишались у німецьких гумористичних часописках, а політична преса говорила про нього рівно часто, як неприхильно. То були часи, коли Вільзон звертав ся до Німеччини з енергічними застереженнями проти безоглядності у війні підводними човнами.

Не минуло року від того часу, а вибраний вдруге президентом Вільзон в нині на найліпшій дорозі до досягнення популярності і признаня в Німеччині і в цілм осереднім союзі.

Коли в своїм письмі до американського сенату Вільзон говорить про те, що мир в Європі можливий тільки на тій підставі, що не буде переможців ні переможених, то він стає на такі самі становища, до якого—після погаснення надії на швидкий і основний погром протавників—перехиляють ся міродатні круги Німеччини.

А коли він рішучо домагаєть ся свободи моря, тої свободи моря, якій заисиди противилась Велика Британія,—то він піднімає в гору озно з начальних домагань німецької політики з-перед війни і в часу війни.

Річ певна—інші ключі, виставлені американським президентом у письмі до сенату, імовірно не викличуть особливого одушевлення в міродатних кругах осередніх держав. Те, що говорить ся в письмі про внутрішній правно державний лад, про відносини між правительствами, дипломатією і суспільностями, про само-

означене національностей—в осередних державах далеке від ідеалу, який вписує на своїм прапорі президент найбільшої європейської типу республіки. Одначе далекі до того ідеалу не самі тільки осередні держави. Рівно далекі, а навіть ще дальші йому й ті члени антанту, котрі—як передовсім Росія—в патанях демократизації політики і свободи національностей стоять ще позаду осередних держав. Значить, також сьх уступів Вільзонного письма не може антант толку-

вати виключно тільки в некористь осередного союзу.

Письмо Вільзона не є дипломатичним актом в звичайнім значіню сього слова. Формально належить воно до області внутрішньої американської політики. Та проте немає сумніву, що письму сьому судилось також визначне значінє в дипломатичнім обсягу. Можливо, що маємо в ньому один з великих документів державної політики—документ, якому не буде можна відказати прикмети „історичного документу“.

Будуча офензива.

Іт таран. — Дослідні наступи. — Ромунось-російський фронт. — Внутрішні відносини в Росії. — Орієнтальні плани антанту.

Військовий співробітник дневника „Frankfurter Zeitung“ майор Ендрее пише:

Відкиненє німецького мирового предложєня довело до нової тісної злуки німецького народу і всіх його союзників. Се очевидно, що антант передовсім тому не прийав мирового предложєня, бо він сподіє ся для себе рішачючих успіхів протягом 1917 р. Ніхто не сумніваєть ся, що інші противники пороблять найбільші приготування, більші, як коли-небудь досі. Настрій подіючих народів є того рода, що без воєнних успіхів підєм воєнного духа пропаде безповоротно, а wraz з ним впадуть і відвічальні політики. І так у неприязельських правительств сплєла ся журба за свою вітчину з особистю амбіцією або привязанєм до власти, сили і історичного значіння. Тих психологічних моментів не можна недоцінювати. Осередні держави приневолені від тепер теж дальше бороти ся в цілі ідеальної дефензиви, яка очевидно у її переизденю може довести до офензивних виступів.

Питанє про те, де ми і де неприязель піч-

не офензиву, ворушить в сих тижнях приготуєнь умами всіх і як послідовно психологічну появу викликає ріжні міркування. Для щоденної преси було-би незпожиточно складати скомпліковані здогади про се питанє. Бо до відповіди на него недостає потрібних відомих основ. Те, що пише в тій справі неприязельська преса, обертаєть ся теж в межах тільки здогадів.

Обставина, що часть французького фронту (над Соммою) перебрало англійське військо в силі яких 2 мільюні, вказувала би на те, що французькі сили мають бути вільні для иншої діли. Імовірно вони, скріплені новими формациями, виступлять офензивно між правим англійським крилом і швайцарською границєю. Рішенє про те, де та офензива буде найбільше діяльна, оставляємо французькому генеральному штабови; її підготовляєть ся завязятим і прикуючим нашi війська розсліджуванєм нашого фронту, що впрочім робить ся так само і з нашого боку.

Хоч париський заступникдневника „Secolo“ (се характеристичне для воєнної ради коаліції) доносить, що кожний генеральний штаб ан-

Із соціології політичних партій.

(Далі)

Міхельс, порядковуючи систему олігархічній в соціалістичнім руху, наводить на полєрте своє провані їх слів дуже богатий фактичний матеріал, призибраний з історії і літератури соціалістичних партій та із свогоого широкого особистого досвіду. Тільки небогато й найголовніше з того можемо тут навести.

Нетільки пасивність більшости та спадковство політичного значіння хоронять власть олігархічної меншости. Тісної залежности більшости від зорганізованої меншости не усунуло також введено демократичних форм парламентаризму в новітнє публичне житє народів. Парламентаризм не рівняєть ся панованю загалу. Ні політичні права послів, ні сам спосіб їх вибору не дають їм змоги все бути вірним висловом і знярядом волі народної маси. Іх компетенція більше або менше обмежена конституційними законами, іх вибір залежить не стільки від „вільної й несилюваної“ волі більшости виборців, скільки від волі агітаторів, впливових осіб у данім окрузі тай—в Галичині анасмо се найкраще!—від правительствених органів. Як відворотний бік такого стану річній виступає нетільки трудність, навіть неможливість докладного нагляду виборців над кожним кроком послів, а й повна недостаца езекутивної сили виборців проти вибраних послів. Після вибору послів де факто вповні незалежні від „народного загалу“ і його волі; за те для того загалу, його матеріальні й духові інтереси в дуже великій мірі відпадають від волі послів. У парламентарній системі не тільки нема чистої демократії, а навпаки—в парламентарній заступницькій виявляєть ся фактично олігархія.

І та олігархічна тенденція, як уже висше зазначено, лежить в сути кожної людської організації. Вона так само природна, як організація потрібна для збірного існуваня людей. В найважніших хвилях боротьби за платню не маси робітників самі себе заступають: їх заступник делегация. Професіональних спілок без заступників і управителів не можна собі подумати, їх нема. Навить анархіам, який par excellence являєть ся змаганєм до свободи й самоозначєня людської одиниці, підпадає сьому закону, як тільки вийде з простору свободної думки та береть ся організувати своїх приклонників у спілки для політичної діяльності. Певна річ, иноді можна говорити тільки про чисто духові, ідейні впливи заступників на справи заступлєних, одначе розрада ся дуже невелика. Кожде почує сили (а вибраний заступник мусить у собі почувати сконцентровану силу виборців) викликає в людині „самосвідомість“ власти; володарські нахили дримають у душі кожної людини—се елементарне пізнанє психології.

Звичка стаєть ся правом. Проводир, котрого вибирали протягом якогось часу, домагаєть ся вкінці „права на вибір“, яке, розумієть ся, робить усяку демократію ілюзоричною. Проводирі, котрі іменем маси промовляли й писали, терпіли політичні переслідуваня й економічну недолю, йшли на засланє й до взианьч, — мусять від народної маси вимагати відплати. Вячність маси виявляєть ся у виборах таких людей до дальшого проводу, виборах, яких вислід уже заздалегідь можна знати, бо вони майже автоматичні. Що розпочалось влячністю, те завершуєть ся тим асабом прикмет, які проводирі собі в своїм провідницькім досвіді призибляли, і які часто роблять їх дальший вибір простою технічною неминучістю. Чим більше помотанє політичне житє, чим більше потреба рутини й спеціального знаня в законодавстві або в управі робітницьких товариств, тим більше незалеж-

ним стаєть ся проводир від волі виборців.

З втворєнем проводирів розпочинаєть ся їх кастова ексклюзивність. В них родить ся бажанє статиє замкнєнням у собі організмом, відосібнєним навіть від решти партії. Німецька соціально-демократична парламентарна фракція чимало разів виступала в парламенті як самостійна корпорація та проводила свої погляди в супереч виразному домаганю самої партії. Стремліє відосібнитись від загалу проявляєть ся в домаганях заступників, аби їм вільно було доповіяти своє число кооптацією без нових виборів. „Втикання носа“ звичайних виборців до парламентарних справ ніяка парламентарна фракція не любить. Приклад українських послів і польських „людових“ дуже проречисто про се говорить.

Признаки володарства заступників над масами найочевидніше там пробивають ся, де стрічають ся суперечні інтереси або погляди обох сторін. Визначний проводир італійської соціалістичної партії Тураті в однім спорі з виборцями заявив: Соціалістичні послы в парламенті служать пролетаріату, одначе з сєю важною умовою, що пролетаріат не вимагає від них чогось глупого. Розумієть ся, про се, що в данім разі „глупе“, рішають самі послы, значить, право рішати застереженє тільки їм самим. Се домаганє проводирів може з тактичних причин мати своє оправданє, одначе діло тут не в сїм: тут іде про пізнанє, як мало ріжнить ся державні олігархічні змаганя й течії (правительство, монарх і т. п.) від олігархії пролетарських. Посол почуває себе керманічем долі партії.

Тай від спраді такий керманіч.

(Конець буде.) а. п.

танту уважає найважливішим свій власний фронт та що не осягнуто стратегічної одностайності, то все-таки мусимо числити ся з тим, що французька офензива, яка майже певно наступить, не буде відокремлена. Також Росія бачить себе спонукованою до великої офензиви. Виключене особового руху на південно-російських залізницях вказує на великі пересування військ і матеріалів. Одночасно, заважає, з якою Росіяни держать Галич, свідчить про те, що вони хотять задержати при собі ще послідню браму до впаду. Раз-у-раз ведені дуже заважкі російські наступи над Серетом на північний захід від Браїли, які були відверті, винявши відступлене одної турецької дивізії від Вази, котре мусіло ся оставити Росіянам, та постійні атаки Росіян, і осталих ще в полі кількох ромуницьких полків в долині Фасіну і Сушиці доказують, що російська воєнна управа не понехала ще воєнім думкам вдержати ся на лінії Серета. Дуже швидко відступлюване з Ромуни імовірно видасть ся ще дуже то пригожим з огляду на внутрішнє положенє Росії. Дмісія Тренова, убиство Распутіна, противенства між Думою і правительством, се прояви кризи. Чванливий тон російських генералів уступив місця журливим словам в деннім приказі начального вождя на фронті Серету. Кажеть ся там, що „для російського війська на ромуницькім фронті прийшов важкий час та що прояви недостачі хоробрости, які замітні були в послідних днях, пошвинні минути ся.“

Положенє в нутрі краю є в теперішній світовій війні, в порівнанні з відносинами XIX. віку, важніше, як стратегія, і треба прийняти, що поведене російської воєнної управи буде впливати на настрій в державі. Та се не спричинить зменшеня боєвої діяльности, а навпаки певно навіть викличе розлучдиве змаганє до видимого успіху. Російська офензива, яка вже в новім році почала ся під Ригою і в околиці Сморгоня, здаєть ся, мимо великих нагромаджених там мас війська, не має иншої цілі, як дослідженє фронту. Суспільність одночасно потішаєть ся обітницею великої морської офензиви, спільної з Англією.

Як з огляду на такі відносини думає антант продовжити солунську виправу, про се неможливо міркувати. Передложене деякої кількості стратегічної енергії на турецькі боєвища подиктоване думкою про те, що би на всякий случай завдати втрату Туреччині та добути предмети для компенсації, які високо цінують Німеччина з приводу своїх моральних обовязків супроти свого союзника. Зновлена офензива Англії, скріплених індійськими військами проти Кут-ель-Амара, яка принесла зміни тактичні успіхи, належить до того плану. Однак великі ровни, які тепер починають ся, адержуть або значно утруднять поширенє англійських операцій.

„Не з брану довіря!“ не можемо нікому вислати „Діла“ на кредит, навіть своїм найпевнішим передплатникам, а тільки тому, що за всі матеріали мусимо платити готівкою і то в десятиєро дорожше, як в часах мирних. Тому просимо до

5-го кожного місяця

надсилати передплату, бо в противнім разі тогож дня здержимо вислану.

Руссофільський процес.

Від нашого постійного дописувача.

ВІДЕНЬ (Ва. тел.). По вереві, що припала на час Різдва свят, почала ся розправа пооти о.с. Богатиря, Сеніка і тов. дальше дня 11. с. м. На чергу прийшли кінець промови. Перший говорив військовий прокуратор д-р Вундер, якого промова забрала кілька днів, бо в ній, крім винуватости всіх обжалованих, подано цілу генезу й історію руссофільства. Крім оборонців д-ра Рабенляхнера і д-ра Штернберга забирати-муть — як зачувати — голос ще й самі обжаловані як прим.: Богатирєв, Цурканович, Булик, Сявюк, Сенік і т. д., що протягне розправу ще на кілька днів. (ва)

Морська битва.

БЕРЛІН. (Вольф). Підчас виправи частин наших торпедовців 23. с. м. рано в Ноорден прийшло до сутички з легкими англійськими силами озброєними. При тім один неприятельський контрапеловець знищено підчас битви, а другий зазнав, як се бачили підчас битви, наші літаки.

З наших торпедовців один був ушкоджений і в небезпечі. Після одержаних донесень причаїв він до голявської пристани Ішінден. Решта наших торпедовців після малих тільки втрат вернула.

Шеф адміральського штабу.

Між царем і Думою згода.

БЕРН. (Ткб.) Російський амбасадор в Парижі подав до відома пресі, що поворот Штірмера до російського міністерства заграничних справ має тільки титулярне значенє.

„Темра“, якого виводить згідні з поглядами інших денників, заявляє, що у справах веденя війни і заключеня мира цар і Дума згідні собою.

Відбудова галицького промислу.

Позички на відбудову промислових підприємств.

Галицьке воєнне кредитове Заведенє в Кракові уділяє інвестиційних позичок до висоти безпосередніх воєнних шкід на відбудову і адаптацію промислових будинків, на напругу старих і закупно нових машин. Поданя треба вносити просто до Заведеня, а відпис поданя до ц. к. намісництва. В поданню треба подати висоту і ціль жаданої позички та її забезпеченє і представити мастковий стан петента. До поданя треба долучити посвідку якості і висоти безпосередньої воєнної шкоди, виставлену староством або повітовим ввідлом, фахового вироблений проєкт і кошторис необхідних інвестицій, а акціи документи на власність, вартість і обтяженє предметів, які мають служити забезпеченєм позички, а саме гіпотечний витяг, ґрунтовий аркуш, асекураційну полісу і отаксованє судовими знавцями або посвідку каси, яка дала позичку на першу гіпотеку.

Те саме Заведенє уділяє також оборотового кредиту на закупно знарядів, товарів і матеріалів до висоти понесеної в них безпосередньої воєнної шкоди. Поданя вносити треба на руки дорадного комітету для промислу, ремесла і торговлі при місцевім ц. к. старостві, на друках, які видає сей комітет. До поданя треба долучити подрібний виказ воєнних шкід в товарах, потверджений староством, спосіб ужити позички, поруку. Порука може бути гіпотечна або особиста. Поданє о кредит інвестиційний і оборотовий можна вносити разом.

Оборотової позички на напругу посередніх воєнних шкід має уділяти Миське воєнне кредитове Заведенє в Кракові.

Якби будуть подагоджені поданя о позичку, може Централь для господарської відбудови Галичини уділяти зачетів на позичку. В сій цілі треба внести до Централі відпис поданя о позичку і відпис залучників, та подати, чи петент врахував ся вже з зачету на позичку, одержаного в Заведеню, чи зажадав дальшого зачету та чи примінив ся до вимогів репозитів Заведеня що до веденя відбудови.

Коли б Галицьке воєнне кредитове Заведенє або миське Заведенє відмовило позички з огляду на вимоги свого статута, або коли б уділені позички не вистарчали на відновленє або розширенє підприємства, тоді ц. к. намісництво —

Централь для відбудови Галичини може уділяти доповнюючої позички. До поданя треба додати залучники, як до поданя о позичку, а крім сего треба подати дані, на скільки через розширенє підприємства збільшить ся продукція, чи чи вона буде мати на стільки збут, щоб розширене охватило ся. Також треба долучити кошторис потрібних інвестицій.

Позички уділяєть ся на довжний скріпт під отсими умовами: До двох років буде вона безпроцентова, від третього року опроцентуєть ся на 3 при.; сплачуєть ся в 40 кварталних ратах.

Як би перед сплатою позички виплачено пошкодованому воєнне в дшкорованє або винагороду за воєнні чинитьби його підприємства, а одержана квота перевищала би довгї петента у воєнних кредитових Заведенях, то ся надвишка мала би йти на їх сплату. Тому петент має до поданя о позичку долучити також заяву, що годить ся на виплату воєнного відшкодованя і винагороди за воєнні чинитьби до рук ц. к. намісництва.

Позичка буде забезпечена на недвижності петента і на машинах. Підприємство має бути забезпечене до висоти своєї вартости. Відбудова має бути ведена скоро і по вказівкам ц. к. намісництва, яке виплачує позичку одноразово або поступенно в міру поступу робіт до рук петента або до рук фірм, які ведуть відбудову.

Якби петент ужив позички на иншу шльнїж на відбудову, або не доловнив умов, то намісництво має право стягнути позичку.

Намісництво має також право закуповувати вироби фабрики, до якої відбудови допоможе, по уміркованих цінах, визначуваних намісництвом. Які мають бути ціни виробів в першій році, пропозицію подаєть виставитель підприємства, що одержав позичку на відбудову.

Достава матеріалів.

Крім позичок на відбудову можуть промислові підприємства старати ся також о доставу матеріалів. В сій цілі треба звертати ся до Бюра сирівців в торговельній і промисловій палаті у Львові.

Для улекшеня транспортів матеріалів залізницею можна вносити поданя до намісництва — Централі для відбудови секція III., заосмотрен у фрахт, а Централь вистарєть ся в дирекції залізниць в Кракові о транспортний дозвіл.

Робочі сили.

Коли на місци нема відповідних робучих сил то для підприємств, що працюють для цілій військової управи, можна їх дістати через міністерство війни відділ 10. О полонених треба подавати до намісництва.

Реклямація від війська

Поданя о реклямацію треба вносити через політичну власть першої інстанції до властивой військової власти, а відпис поданя подавати намісництву — Централі для відбудови з просьбою о підпертє.

Опуст зарібкового податку.

Підприємства, що стояли якийсь час без роботи, можуть дістати опуст зарібкового податку за той час. Просити о се треба фінансову власть першої інстанції.

Анція в користь гарбарського, кушнірського і шевського ремесла.

Щоби прийти в поміч згаданим ремеслам, які наслідком війни попали в тяжке положенє, особливо через недостачу сирівця, ц. к. намісництво — Краєва Централь для господарської відбудови Галичини поробило представленя в міністерствах війни, торговлі і публичних робіт, щоб для піднесеня тих галузей краєвого господарства приділити їм відповідну скількість сирівця і допустити їх, особливо кушнірство, до видатнійшої участі в військових доставах. Наслідком сих заходів міністерство війни рескриптом з 17. грудня 1916. ч. Е/П. 34. 216/16 рішило: 1) Сирі шкіри розділяти рівномірно між всі гарбарні, відповідно до їх продукційної здібности, ствердженої комісією. Наскільки яка гарбарня чуєть ся покращеною при розділі шкір або в чім иншій, нехай внесе зажаденє через ц. к. намісництво — Краєву Централь для господарської відбудови Галичини до ц. к. міністерства війни, яке тоді справу розслідить і надасть відповідне зарядженє. 2) Міністерство війни зі своєї сторони не ставить ніяких перепон що до відданя відповідної скількості військових достав галицьким кушнірам, та ся справа належить в першій мірі до компетенції міністерства публичних робіт.

Наслідком сього висненя зарядило ц. к. намісництво — Краєва Централь для господарської відбудови Галичини провіренє справности краєвих гарбарень, як також зібранє їх бажань і зажалень. Рівночасно звернуло ся намісництво до Краєвого промислового Союзу о підпертє.

ЖЕРТВИ

НА ШКОЛУ ім. Б. ГРИНЧЕНКА

зложили на мої руки в коронах і сотиках:

Вн. Д. р. Копольський 380 пол. поч. 50.—
Дальше через Адмін. „Діла“: Вн. Анастасія Да-
видович зі Львова 5.— Вн. Василь Лобода в
Кульпаркова 1.— Вн. Д. р. Семан Шевчук Львів
15.— Вн. П. Ростинський 398 пол. поч. 12.—
Вн. Стефан Малецький 20.— і Вн. Михайло Ти-
цьк в Борислава 3-50. Разом 106 кор. 50 сот.

За ці щедрі дари в так прикрих для нас
часак складаю ласкавим жертводавцям в імені
школьної дітвори і їх родичів сим прилюдно
сердечну подяку.
М. Сіак.

48 1—1

На У. С. С.

зложили в Скарбі Божої Управи У. С. С.
у Відні в коронах і сотиках:

(Дальше.)

Михайло Здрілюк Feibron 408 збірка 96—
на се зложили: Павло Цімко 6.—, Василь Пів-
торчак 10.—, Теодор Винник 4.—, Моравський
Володимир 4.—, Полондюк Василь 4.—, Збо-
рівський Теодор 4.—, Чобіт Петро 5.—, Здрі-
люк Мих. 4.—, Стефан Козаль 4.—, Петро Ми-
люк 2.—, Осип Бихавський 3.—, Василь Тодо-
сан 2.—, Кирило Ковальчук 2.—, Дмитро
Іванчишин 4.—, Крзловський Ант. 2.—, Василь
Лизун 2.—, Харитон Манчур 2.—, Петро Маті-
шин 2.—, Мих. Вінтоанок 2.—, І. Гортопан 2.—,
Адольф Ревуцький 6.—, Хронович Мих. 4.—,
Каміельх Евген 2.—, Стефан Михалішин 2.—,
І. Мельник 2.—, Осип Чорний 2.—, Павло Куж-
га 2.—, Грицько Кирик 2.—, Онуфрей Корман
2.—, Ур. пар. Прасківи 15.—, о. Анд. Након-
ечний Замілів 30.—, о. Николай Боберський
Ваньовичі 100.—, Громада Козара 110.—, на се
зложили: Анна Семіла 2.—, Стефан Блашук
1.—, Марія Федик 1.—, Матрона Федик 1.—,
Пилип Гладкий 1.—, Полагна Бойчук 1.—, Ма-
рія Бойчук 2.—, Юстина Федик 2.—, Палагна
Куйбіда 2.—, Пилип Мацук 1.—, Прощі Івани-
шин 2.—, Амброзій Іванішин 2.—, Антін Си-
ротюк 1.—, Павло Каміньський 1.—, Матрона
Дачишин 1.—, Матрона Грибек 1.—, Анна Да-
чишин 1-20, Марія Куйбіда 2.—.

IX. 12—7

(Далі буде.)

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Хто знає адресу Андрія Дембійського в Птритч, пошт.
Станіславів, що був при к. к. Inf. Slov. 23. Feldkoorp.
V. Zug 3 влітати мені ласкаво подати
від адресою: Павло Дембійський, евакуований в Птритч,
а тепер перебуває в Чертежи п. Жураино. 65 3—4

Оголошення.

Пошукую собі учительки або семинаристки до науки
двох дітей в II. I. III. кл. шк. народ. Вакагорода після
увова. о. О. Малюцький, Вакагород. 73 1—3

Хлопця до послуги вряже сейчас Товари-
ство взаємних Обез-
печень „Дністер“. Зголошувати се належить що дня
в серпозодняних годинах в бюрах Товариства при ул.
Руська ч. 20.

ПОДЯКА.

Всім, що в часі недуги моєї жени Б. п.
Анастасії зводили сі посітити, помочи, розради-
ти та потішити, що віддали покійній послідню
прислугу відпроваджуючи тлінні останки на
місце вічного спокою, що завили мені і мойй
родині співчуті, що скріпили горем прибиті сер-
ця діточі, складаю отсим ширю подяку.

Особливо же дякую сердечно: Д. рова Со-
ловському, котрий через цілий час недуги спіш-
ив все охотно з помочою лікарською і о-
скільки міг піддержував до послідної хвилі си-
ли покійної, за его труди, — Всечестному Ду-
ховенству а іменно О. О. Савчинови, Несторо-
вичеві і Машораконі, як також питомцям семі-
нара духовного в Перемишлі за се, що участю
свою звеличили обряд похоронний покійної а
вадто о. Несторовичеві за зичливість, труди і
память о нас в тій тяжкій хвилі. Спаси Біг всім!
Іван Кохановський, в дітьми.
72 1—1

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМІШЛІ

вулиця Косцюшка ч. 1.

Принямає і видачу пенсійні вкладки півро-
чно вгодних урядових. Вкладки опродцентоває за
4%, починаючи вже від слідуючого дня по дня вко-
женим аж до послідного дня перед двома місяцями.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можна скла-
дати особисто в касі товариства, поштовою пере-
казкою, грошовими листами, чегами поштової Ша-
дниці, чи Даровані Шадниці ая жадана Обществу
доставке, і в філіях банку австро-угорського на
рахунок „Руської Шадниці“

Удільні повитки: а) грошовими листками в
рідних акортовіщанинах ратами на прогит аж
10—45 після вибору посадового; б) на львівські
ефекти, в на експорт золота. Справу пошточа
годується можливо скоро

Посредничать у виведувано позачок в Гал.
Воєнній Заведенні кредитовія в Кракові.

Всехих інформаций і дружили удільні вкладки в
„Руської Шадниці“ ул. Косцюшка Народная Ді-
ї. нов. щоденно безплатно в годинах урядових
аж 9—1 год. кроми неділі і уявільських свят.

Після § 14. уставу „Руської Шадниці“ затво-
реного через ц. к. міністерство внутрішніх справ
вкладки в товаристві „Руська Шадниця“ в Пере-
мишлі надають ся до львівськіх публічних, фундаці-
онних і т. п. банків, які отже „Руська Шадниця“
публічну безпеку. III. 9—2

Відривний денник (блочновий)
КАЛЕНДАР на рік 1917.
Ціна К 1-20, в персалюку К 1-50 (3 шт. К 7—,
10 шт. 12-50), вислано по надсланю готівки.
А. ОКИШИ, Львів, Кадецька 4. 13 10—20

опуст 25% на машиннах

можуть узискати господарі, що понесли страти
через війну, купуючи

в **КРАЄВІМ СОЮЗІ**
Господарсько-торговельних Спільн
у Львові, Сімаромича 20.

Опуст уділяє п. к. Намісництво, взори подань
вислано Союз на жадане. Господарські спілки
для спільного уживання більших машин можуть
одержати ще дальші полехні що до сплати
ціни купна. VI К 1—2

ЦЕРКОВНІ ШТ. ЦВІТИ
поруцає их дешевіше
СТЕФАНІЯ ПОГОРЕЦЬКА
в СТРИУ. 756 9—10

Дуже важно!
Хто хоче без учителя научити ся по німецьки, не-
хай взмолвить собі сейчас уявільсько-німецький
САМОУЧОК
указу О. СОЛТИСА (3-є видане). Ціна 1 К 30 сот.
з поштовою оплатою 1 К 60 сот. (10 штук 12 К 30 сот.
25 шт. 25 К 80 сот. вже оплачено). Вислано се лише за
готівку. Замовлені і гроші орошу прислати на адресу:
А. ОКИШИ, Львів, вул. Кадецька ч. 4.
Увага! Сей Самоучок уложений після вяробова-
ного вже способом научити! Важно і для учительів уявіль-
них початків німецької мови. 70 2 30

Не на один, а на десятки літ варту
купити і заховати
Календар „Просвіти“ на р. 1917.
Поштів в нашої славної минувшина, оза-
відани, малюнки, жариси, стомива в сучасних
подвигів уявільських героїв жоварів і стрільців,
статі літературно-наукові і публіцистичні та ча-
слені ілюстрації — не траять ніколи на варт-
ності.
Ціна лиш 2 кор. 50 сот. На зичливе порто
треба долучити 30 сот., рекомедоване 53 сот.
Продано се тільки за готівку.
Замовленя і гроші слати на адресу:
Канцелярія Товариства „Просвіта“ Львів,
риниц ч. 10. Vcn 14—7

ПОДАВАЙТЕ СТАРУ АДРЕСУ!

Найме щоденно містано стою просьбу у „Діла“,
а проти нели хто в Вн. Передплатників зміняє мі-
сце побуту, та зичливо не подає попередньої адре-
си. Передочіти Передплатників з польских пошт
(Фельдпост-ів) майже ніколи не дають при зміні
адреси послідного фельдпосту. А ми при найліп-
шій волі не можемо доти перевести зміж, дони не
маємо деплардну попередню адресу. У нас нарто-
теж є уложена після пошт, а не назвиц перед-
платників. Щоб уникнути нарівань просимо при
смілі на НОВУ, подавати і попередню
(стару адресу).

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 24. січня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Група Макензена: З північного бе-
рега відноги св. Юрія ми знов уступили.
Фронт архикнязя Йосифа: Крім
збільшеної місяцями гарматної боротьби не ста-
ло ся нічого.
Фронт кн. Баварського: В області
австро-угорських війск нічого нового.

ВІЙНА З ІТАЛІЮ.

Не було зміни.

ВІЙНА НА БАЛКАНИ.

Не було зміни.
Заст. шефа ген. штабу Ф. Гөөер

В НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 24. січня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

При майже зовсім ясній, морозній погоді
босва діяльність в переважних частях фронту
держала се в уміркованих границях. Летуни ви-
користали корисні обсерваційні відносини для
своїх многосторонних задач. Неприятелі втрати-
ли в численних воздушних боях і наслідком на-
шого оборонного огню 6 літаків.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт князя баварського: По
обох сторонах ріки А і на північ від Риги роз-
винули се корисні для нас бої.

Фронт архикнязя Йосифа: При
великій студени тільки місяцями живий артиле-
рійський огонь і бої на терені перед станови-
щами.

Група Макензена: З північного бе-
рега відноги св. Юрія на північ від Тульчі ми
знов уступили.

Македонський фронт: Положенє
незмінене.

Перший ген. квартирмейстер Людendorф.

Відповідає за редакцію Д-р ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО.